

vilde give 5 à 10 Ore om Aaret for blot at være valgberettigede, og saa kunde man maasse komme ind i uhyggelige Agitationer paa dette Omraade. Jeg ønsker Bestyrelsen valgt paa samme Maade, som Valgene nu foretages til Kommuneraadene. Jeg er overbevist om, at det vilde være heldigt; thi man skal netop ved den Slags frivillige Foretagender tage stort Hensyn til de Formuende, fordi det er dem, der have Naad til at give de største Bidrag. Man maa derfor søge at vække deres Interesse for en saadan Sag; det er jo Noget, man ellers gjør, naar man vil udrette Noget i veldædig Diemed. Naar det ikke lykkes at vække de Formuendes Interesse for den Slags Sager, blive de i Almindelighed til ingen Ting, men komme de mest Velhavende med, saa faae de Interesse af, at Sagen faaer et godt Udfald. Jeg indser godt, hvis den nye § 4 kommer til at staa i Loven, at de saa i den anden Afdeling vilde komme til at faa Midler, men naar de stilledes Ansigt til Ansigt med Glendigheden og Nøden paa nært Hold, vilde de bevæges til selv at yde af deres egen Lomme, og ved Exemplets Indflydelse vilde ogsaa andre Ligestillede give større Bidrag. Jeg tror derfor, at man i Sagens Interesse skal lade Valgene foregaa paa samme Maade, som Valget til Kommuneraadet nu foregaa. Jeg skal gjentage, at jeg ikke anstaa en Lov som denne for overflødig. Selv naar vi faae de andre Love, som jeg før omtalte, vil der altid være Brug for denne. Efter min Mening er den kun et nødvendigt Supplement til disse. Altsaa jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag, og jeg skal støtte det med min Stemme.

Thorup: Paa den Tid af Samlingen, vi nu ere, har det jo ikke stor Interesse at komme dybere ind paa det foreliggende Forslag, og jeg skal ikke lade mig friste til at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgtreds (Hold) at følge ham i hans Udviklinger om Grundloven, "De Fattiges Kasser" og Kommunalloven. Det er Spørgsmaal, vi have drøftet saa ofte, og vor Opfattelse af disse Love er maaste noget forskjellig. Men naar det ærede Medlem imidlertid mente, at vi her ved dette Forslag havde gjort et meget stort Skridt, hvorimod vi tidligere være gaaede sagte fremad, kan jeg ikke erkjende Nødvendigheden deraf. Naar det ærede Medlem ligeledes mente, at § 3 var saa uheldig, fordi den fordrede, at en Grosserer, naar han gif fallit, skulde forørges, som han havde været vant til at leve i sine bedste Aar, kan jeg ikke Andet end be-

klage, hvis det ærede Medlem har den Opfattelse af selve Forslaget, at han saa som Udvalgsmedlem ikke har forbedret Forslaget; thi selv om et Udvalgsmedlem ikke vil gaa med til vedkommende Forslag, der stilles op i Udvalget, er det en almindelig anerkjendt Regel, at man saa godt som muligt forbedrer de Forslag, der komme til at foreligge. Det har det ærede Medlem imidlertid forsvømt. Jeg tror nu ogsaa, at det ærede Medlem tager feil. Det bliver selvfølgelig ikke Grossererens, der kommer til at bestemme, hvad der er passende for ham at leve af. Jeg gaar ud fra, at det bliver Bestyrelsen, der bestemmer, hvad den anser for passende. Det var særlig med Hensyn til det første Punkt af § 3, at det ærede Medlem omtalte Grossererne; men ved Punkt 2 af § 3 kom han ind paa Proprietærerne. Jeg maa nu tilstaa, at med Hensyn til Punkt 2 af § 3 veed jeg rigtig nok ikke, hvorledes man skulde affatte det bedre, end det er affattet. Man siger jo ikke Andet, end "at yde midlertidig Understøttelse til Familieforsørgere, som af dem selv utilregnelige Grunde for en Tid ere blevne ude af Stand til paa passende Maade at ernære deres Familie og sørge for deres Børns Opdragelse og Undervisning." Det vil altsaa altid blive Bestyrelsen som saadan, der bestemmer, hvad den vil anse for at være passende baade for Familiens Underhold og Børnenes Opdragelse. Jeg tror altsaa, det ærede Medlems Grunde være overflødige, og det ærede Medlem behøver derfor ikke at sige, at Forslaget, som det er affattet, vil blive en Draabe i Havet for vore Formaal. Det tror jeg nemlig ikke; tværtimod; jeg synes lige det Modsatte at det er en passende Hjælp, vi foreslaa. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem kan gaa med til de smaa Skridt, og saa skal jeg indestaa for, at han for mit personlige Vedkommende skal faae Lov til at ændre Paragraphen saaledes, at det bliver tydeligt og klart, at det bliver Bestyrelsen, der kommer til at afgjøre, hvad der er passende. Imidlertid skal jeg ikke forfølge det ærede Medlem videre, da hans principielle Standpunkt er det, at han slet intet Forslag vil have frem, navnlig ikke, før vi se, hvorledes det gaar med eventuelle Forslag, som mulig forekomme i næste eller kommende Samlinger. Det er jo Resultatet; thi han omtalte jo ikke alene Sygkelasseloven og Lovforslaget om Forsikring i Ulykkestilfælde, der foreligge i det andet Thing; men han kom ogsaa til Understøttelseskasserne, og jeg antager, at det vel ogsaa var hans Mening, at vi ogsaa først skulde behandle det almindelige Fattignæsen. Jeg tror nu, at det er at gaa